

ЗА СЪЖАЛЕНИЕ.

Съ ура и крѣсъкъ, безъ умъ, прилика.
И съ радость най-голѣма,
Катъ глашатай се Кольо развика,
Че школо днеска нѣма.

—

Учитель благи е много боленъ —
Простиналъ силно вчера;
А Кольо клети, бързъ и безволенъ,
Гърми така безъ мѣра.

—

Не стига дѣто учитель страда
И туй, че день минава; —
Нешастенъ Кольо въ забрава пада
И нищо не признава.

—

Ще диришъ, Кольо, тѣзъ дни благатки —
Туй врѣме скжпо — златно: —
Дѣтински дни сж красиви, сладки,
Но бѣгатъ безвъзвратно!

П. Николовъ.

